

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m.

(Inddrivelse af afgifter, som opkræves af toldvæsenet.)

Fremsat den 13. marts 1968 af *justitsministeren*.

I lov nr. 185 af 23. juni 1932 om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som 2. pkt.:

„På tilsvarende måde kan kendelser om udpantning for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, afsiges af fogeden i den retskreds, hvor vedkommende tolddistrikts kontor er beliggende.“

2. I § 2, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

„For så vidt angår afgifter, som opkræves af toldvæsenet, fastsættes bekendtgørelsesmåden af finansministeren.“

3. I § 2, stk. 2, tilføjes efter „kommunalbestyrelsen“:

„og for så vidt angår afgifter, som opkræves af toldvæsenet, efter forhandling med dette.“

4. I § 2 indsættes efter stk. 2:

„Stk. 3. Udpantning foretages af fogeden eller sognefogeden, jfr. dog §§ 3 og 4 a.“

5. § 3, stk. 1, affattes således:

„Udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, foretages af en særlig pantefoged, hvor en sådan er ansat.“

6. Efter § 4 indsættes:

„§ 4 a. Udpantning for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af toldvæsenet.“

Stk. 2. Finansministeren fastsætter regler om forretningernes foretagelse.“

7. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres „eller pantefogeden“ til „pantefogeden eller den, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning“.

8. I § 7, stk. 2, indsættes efter „pantefogeder“: „og personer, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning“.

9. I § 7, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

„Foretages udpantningen af en person, der er bemyndiget hertil efter § 4 a, træffes afgørelse om indsigelser efter retsplejelovens § 604 af den foged, der ellers skulle foretage udpantningen“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel for, at udpantning for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget hertil af toldvæsenet.

Justitsmin. j. nr. L.A. 1968. 4000-1.

Ifølge § 3 i lov nr. 185 af 23. juni 1932 om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. foretages udpantning for skatter og afgifter i almindelighed af fogeden eller sognefogeden. Udpantning for skatter og afgifter, der opkræves ved kom-

munernes foranstaltning, kan dog foretages af pantefogeder, der ansættes af kommunalbestyrelsen, og sådanne pantefogeder er nu ansat i så godt som alle kommuner.

Vedtægelsen af lov om almindelig omsætningsafgift betyder en væsentlig forøgelse af det antal virksomheder, der skal opkræve afgifter, og dermed også i antallet af udpantningssager vedrørende omsætningsafgift. Antallet af virksomheder, der er registreret i henhold til merværdiafgiftsloven udgør ca. 202.000 med kvartårlig afregning og ca. 165.000 med halvårlig afregning. Stigningen i antallet af registrerede virksomheder udgør ca. 310.000 i forhold til de under engrosafgiftsloven registrerede virksomheder. Fra de registrerede virksomheder skal toldvæsenet årligt modtage ca. 1.138.000 afregninger. Under administrationen af engrosloven har det været nødvendigt at afgive udpantningsbegæring for ca. 3 pct. af virksomhedernes vedkommende for at fremtvinge betaling. Der måtte forventes en stigning — også procentvis — i udpantningerne under merværdiafgiftsloven. Afregningen af merværdiafgiften for juli kvartal 1967 har da også medført udpantningsbegæring i 3,7 pct. af tilfældene. Det må herefter antages, at udpantningsforretningerne i forbindelse med merværdiafgiften vil udgøre ca. 42.000 årlig svarende til en stigning i forhold til engrosafgiften på ca. 35.000 årlig.

Denne stigning i antallet af udpantningsforretninger vil betyde en stor belastning af fogederne, og denne belastning vil ikke kunne klares uden personaleudvidelse. Disse forhold har gjort gennemførelsen af en ordning, hvorefter de nævnte udpantningssager overlades til toldvæsenets tjenestemænd, aktuelt.

Ordningen bør dog ikke indskrænkes til udpantning for den almindelige omsætningsafgift, men bør også omfatte udpantning for alle andre afgifter, der opkræves af toldvæsenet. Som eksempler på sådanne afgifter kan nævnes afgift af spiritus, vin og øl, afgift af parfumer, toiletmidler m. v., omsætningsafgift af motorkøretøjer, tobaksafgifter, omsætningsafgift af chokolade- og sukkerverer m. m., afgift i henhold til loven om forskellige forbrugsafgifter, afgift i henhold til loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger samt told.

Ordningen omfatter derimod ikke bøder for overtrædelse af afgiftslovene.

Forslaget vil foruden en væsentlig aflastning af fogederne betyde en hurtigere og mere effektiv inddrivelse af de pågældende restancer.

Ordningen foreslås gennemført ved en ændring af den ovennævnte lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m., således at der for de

omhandlede afgifter indføres regler svarende til dem, der gælder for skatter og afgifter, der opkræves af kommunen ved pantefoged.

Spørgsmålet om at indføre en ordning som den nævnte har været forelagt for præsidenterne for østre og vestre landsret og Den danske dommerforening, der intet har haft at indvende herimod.

Der er indhentet udtalelser om det foreliggende lovforslag fra Den danske dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, præsidenten for Københavns byret og advokatrådet.

Lovforslaget medfører ikke merudgifter for statskassen, idet der alene er tale om at overføre visse udpantningsforretninger fra fogederne til toldvæsenet.

I bilaget til lovforslaget er loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Efter den almindelige regel i retsplejelovens § 598 skal udpantningskendelser afsiges det sted, hvor udpantningen skal foregå.

Ifølge § 1 i loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. kan kendelser om udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, afsiges af fogeden i den retskreds, hvorunder vedkommende kommune hører, selv om udpantningen skal foregå i en anden retskreds. Der foreslås indført en tilsvarende ordning for afgifter, der opkræves af toldvæsenet, således at kendelsen afsiges af fogeden i den retskreds, hvor vedkommende tolddistrikts kontor er beliggende.

Til nr. 2 og 3.

Ifølge § 2 i lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. kan forkyndelse for de enkelte skyldnere vedrørende udpantning for skatter og afgifter, der omfattes af loven, erstattes af en bekendtgørelse om, at restancen af fogeden er godkendt til udpantning, og at denne vil blive påbegyndt uden yderligere varsel en bestemt angiven dato. Bekendtgørelsen skal ske på den måde, der fastsættes af fogeden, eller for så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, af kommunalbestyrelsen. Dagen for udpantningens påbegyndelse fastsættes af fogeden, for så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, efter forhandling med kommunalbestyrelsen.

Det foreslås, at der for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, fastsættes en tilsvarende ordning, således at bekendtgørelsesmåden fastsættes for hele

landet af finansministeren, og således at dagen for udpantningens påbegyndelse fastsættes af fogeden efter forhandling med toldvæsenet, som hovedregel vedkommende tolddistrikt.

Til nr. 4 og 5.

Af lovtekniske grunde foreslås den almindelige regel i lovens § 3, stk. 1, om at udpantning for de i § 2 nævnte skatter m. v. foretages af fogeden eller sognefogeden, medmindre andet er fastsat, placeret i § 2 som stk. 3. § 3, stk. 1, vil herefter alene indeholde reglen om, at udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, normalt foretages af en særlig pantefoged.

Til nr. 6.

Den ny bestemmelse (§ 4a) indeholder hjemmel for, at afgifter, som opkræves af toldvæsenet, kan foretages af personer, der bemyndiges dertil af toldvæsenet. Det er ikke tanken at ansætte særlige fogeder, men at beskikke erfarne toldtjenestemænd, f. eks. toldkontrollører eller overtoldassistenter. Det stedlige område for bemyndigelsen forudsættes at blive et tolddistrikt. Det følger af lovens § 2, stk. 3, at de personer, der er bemyndiget til at foretage udpantning, vil kunne beramme udpantningsforretningerne til påbegyndelse på deres kontor. Man er imidlertid fra toldvæsenets side indstillet på i provinsen så vidt muligt at lade forretningerne foretage lokalt i tilfælde, hvor restanten bor langt fra distriktstoldkamret.

Bestemmelsen medfører kun en ret, men ingen pligt for toldvæsenet til at foretage de omhandlede udpantninger. Der kan forekomme tilfælde, hvor det vil være mest praktisk, at fogeden selv foretager udpantningen, f. eks. hvor det på forhånd er klart, at der vil fremkomme indsigelser.

Ordningen vil ikke med det samme kunne gennemføres for hele landet. Det er hensigten, at ordningen skal etableres snarest muligt for Københavns tolddistrikts vedkommende, og i den øvrige del af landet efterhånden som personaleforholdene tillader det.

Det foreslås, at finansministeren fastsætter regler om forretningernes foretagelse. Der kan heri også gives regler om autorisation af de bøger, der anvendes ved udpantningerne, og om bøgernes og de anvendte formularers indretning.

Til nr. 7.

Ændringen medfører, at personer, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning, ligesom pantefogeder vil være berettiget til med frigørende virkning for skyldneren at modtage og kvittere for restancer, som skyldneren efter den dag, hvor udpantningen påbegyndes, betaler for at afværge udpantning. Det er fundet unødvendigt i § 5, stk. 2, udtrykkeligt at anføre, at ansvaret med hensyn til de modtagne beløb påhviler statskassen.

Til nr. 8.

Efter lovens § 7, stk. 2, er de regler, der er foreskrevet i retsplejelovens kap. 54 om sognefogeders udpantningsvirksomhed anvendelige på pantefogeder. Det foreslås, at disse regler også skal gælde for de personer, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning.

Til nr. 9.

Det foreslås, at indsigelser i anledning af udpantninger, der foretages af personer, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning, skal afgøres af den foged, der skulle have foretaget udpantningen, hvis sådan bemyndigelse ikke var meddelt.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. i den gældende formulering og i højre spalte de foreslåede ændringer.

Gældende formulering.

§ 1. Kendelse om udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, afsiges af fogeden i den retskreds, hvorunder vedkommende kommune hører, selv om udpantningen skal foregå i en anden retskreds.

§ 2. Ved inddrivelse af statsskatter, bankhæftelsesrenter, brandhjælpsspenge, kommuneskatter og alle andre afgifter til det offentlige samt af tiendeydelser og alle andre lignende indtægter, som inddrives ved udpantning hos beboerne af et sogn eller en kommune, kan forkyndelsen for de enkelte skyldnere, uanset om disse på det pågældende tidspunkt bor i vedkommende sogn eller kommune eller ikke, erstattes af en bekendtgørelse om, at restancerne af fogeden er godkendt til udpantning, og at denne vil blive påbegyndt uden videre varsel en bestemt angiven dag. Bekendtgørelsen skal ske mindst en uge inden denne dag på den måde, som under hensyntagen tilstedets skik og brug fastsættes af fogeden eller, for så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Dagen for udpantningens påbegyndelse fastsættes af fogeden, for så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, efter forhandling med kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Den myndighed, som skal foretage udpantningsforretningen, er berettiget til at beramme forretningen til påbegyndelse på sit kontor.

§ 3. Udpantning for de i § 2 nævnte skatter m. v. foretages af fogeden eller sognefogeden med undtagelse af udpantning for

Forslaget.

1. I § 1 indsættes som 2. pkt.:

„På tilsvarende måde kan kendelser om udpantning for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, afsiges af fogeden i den retskreds, hvor vedkommende tolddistrikts kontor er beliggende.“

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som 3. pkt.:

„For så vidt angår afgifter, som opkræves af toldvæsenet, fastsættes bekendtgørelsesmåden af finansministeren.“

3. I § 2, *stk. 2*, tilføjes efter „kommunalbestyrelsen“:

„og for så vidt angår afgifter, som opkræves af toldvæsenet, efter forhandling med dette.“

4. I § 2 indsættes efter *stk. 2*:

„*Stk. 3.* Udpantning foretages af fogeden eller sognefogeden, jfr. dog §§ 3 og 4 a.“

5. § 3, *stk. 1*, affattes således:

„Udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning,

Bilag til f. t. l. vedr. inddrivelse af skatter og afgifter. (Vedr. toldvæsenet).

Gældende formulering.

skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, hvilken foretages af pantefogeden, for så vidt en sådan er ansat.

Stk. 2. Pantefogeder ansættes af kommunalbestyrelsen, der ligeledes autoriserer de af pantefogeden til udpantning benyttede bøger.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om betingelserne for at ansættes som pantefoged, om indretningen af de bøger og formularer, der vil være at anvende ved pantefogeders udpantningsforretninger, og om sådanne forretningers behørig fremme og tilendebringelse samt om indberetning til den rekvirerende kommunalbestyrelse og i det i § 6 nævnte tilfælde til fogeden.

Stk. 4. Udpantninger, der foretages af pantefogeder, og anskaffelse af de dertil fornødne bøger og formularer sker på kommunens bekostning. Retsafgifter for sådanne udpantninger tilfalder kommunekassen i den kommune, i hvilken pantefogeden er ansat.

Stk. 5. Pantefogeder er forpligtede til at foretage udpantning for skatter m. v., der opkræves ved andre kommuners foranstaltning.

§ 4. Restancelisterne vedrørende skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, beror, efter at de er blevet godkendt af fogeden til udpantning, hos vedkommende kommunalbestyrelse indtil den i § 2 nævnte dag og tilsendes derefter uden ophold den foged, sognefoged eller pantefoged, der skal foretage udpantning.

Stk. 2. Når udpantning skal foretages i en fremmed retskreds, sender kommunalbestyrelsen begæring derom, forsynet med dens påtegning om tidspunktet for fogedens godkendelse samt om, når bekendtgørelse har fundet sted, direkte til vedkommende foged, sognefoged eller — hvor pantefoged findes — til vedkommende kommunalbestyrelse. For så vidt kommunalbestyrelsen måtte være i tvivl om, hvem det påhviler at foretage udpantningen, kan begæringen tilstilles vedkommende foged til videresendelse.

§ 5. Når skyldneren efter den i § 2 nævnte dag afværger udpantning ved at betale

Forslaget.

foretages af en særlig pantefoged, hvor en sådan er ansat.“

6. Efter § 4 indsættes:

„**§ 4 a.** Udpantning for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af toldvæsenet.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter regler om forretningernes foretagelse.“

7. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „eller pantefogeden“ til „pantefogeden eller den, der

Gældende formulering.

restancen til fogeden, sognefogeden eller pantefogeden, er denne berettiget til med frigørende virkning for skyldneren at modtage og kvittere for restancen, uanset at betalingen ikke sker under en formelig udpantningsforretning. Justitsministeriet kan fastsætte nærmere regler med hensyn til denne bestemmelses gennemførelse, ligesom ministeriet, for så vidt kommuner med faste skattekontorer angår, efter indstilling af kommunalbestyrelsen (i København magistraten) skal kunne fastsætte, at bestemmelsen ikke kommer til anvendelse på de i kommunen ansatte pantefogeder.

Stk. 2. Ansvar for beløb påhviler for sognefogedens vedkommende statskassen og for pantefogedens vedkommende den kommune, der har ansat ham.

§ 6. For så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, skal fogeden, når det begæres af kommunalbestyrelsen, være pligtig at besørge realisationen af det udpantede.

§ 7. Udpantningsretten for de i § 2 omhandlede skatter m. v. vedvarer indtil 2 år efter, at fordringen er forfalden til betaling.

Stk. 2. I øvrigt gælder med hensyn til de i denne lov omhandlede udpantninger bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 54, således at de om sognefogeders udpantningsvirksomhed foreskrevne regler er anvendelige på pantefogeder.

§ 8. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. januar 1933.

Forslaget.

efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning“.

8. I § 7, *stk. 2*, indsættes efter „pantefogeder“: „og personer, der efter § 4 a er bemyndiget til at foretage udpantning“.

9. I § 7, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

„Foretages udpantningen af en person, der er bemyndiget hertil efter § 4 a, træffes afgørelse om indsigelser efter retsplejelovens § 604 af den foged, der ellers skulle foretage udpantningen“.